

Astăzi, Joi, 22 Septembrie, 2022

†) Sf. Ierarh Mc. Teodosie de la Mănăstirea Brazi, mitropolitul Moldovei

Sf. Sfințit Mc. Foca, episcop de Sinope

Efesenii 5

33 Dar și'n ceea ce vă privește, fiecare din voi să-și iubească femeia ca pe sine însuși, iar femeia spre bărbat să se'nfioare¹.

¹În versiunile curente românești: „iar femeia să se teamă de bărbat”. Verbul „a se teme” îl traduce exact pe grecescul *fovéo*, dar textul în sine, folosit și în cult (Apostolul de la Cununie), provoacă reacții inconfortabile în mentalitatea socială modernă, iar aceasta din pricină că nu e înțeles și aplicat în interiorul analogiei Hristos-Biserică, adică iubire-supunere. Ceva mai sus (v. 21) se vorbește de „frica lui (față de) Hristos”; Celui ce iubește îi răspundem nu numai cu iubire, dar și cu teamă respectuoasă, ca Unuia care o inspiră și o merită. Unii traducători protestanți (KJV, RSV, TOB) propun sintagma concesivă: „să respecte pe bărbat”, ceea ce însă e departe de sensul real, întrucât respectul față de cineva e un sentiment rece, distant, neangajant, lipsit de afectivitatea necesară într-o căsnicie. Mai nou, o seamă de filologi biblici (Morrish) au constatat că verbul *fovéo* este folosit uneori în Sfânta Scriptură în locul lui *frontízo* = „a se îngriji”, „a se îngriji” de cineva, „a fi preocupat” de o anume persoană,

Efesenii 6

1 Copii, ascultați întru Domnul de părinții voștri, căci așa este drept.

2 Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta; aceasta este cea dintâi poruncă urmată de făgăduință:

3 ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ.

4 Și voi, părinților, nu-i întărați pe copiii voștri spre mânie; dimpotrivă, creșteți-i întru învățătura și certarea Domnului.

5 Robilor, pe stăpânii voștri cei după trup² ascultați-i cu frică și cu cutremur³ întru curăția ini-

dar și în locul lui *sévomai* = „a onora”, „a venera”, cu nuanța că relația cu persoana venerată are un pronunțat caracter afectiv, atrăgător și comuniant, într'un fel de uimire care înfioară, asemenea relației dintre om și divinitate. Formularea de față așază textul și în concordanță cu cel din Fc 3, 16: ceea ce în Legea Veche părea blestem, în cea Nouă devine binecuvântare.

²= Stăpânii pământești.

³Expresie preluată din Vechiul Testament, referitoare la respectul dato-

mii voastre, ca și pe Hristos,
6 nu cu slujire doar de ochii lumii, cu gândul de a plăcea oamenilor, ci ca niște robi ai lui Hristos, din suflet făcând voia lui Dumnezeu,
7 cu bunăvoință slujind ca și Domnului, și nu ca oamenilor,
8 știind că de va face cineva ceva bun, bunul acela îl va primi de la Domnul fiecare, ori că e rob, ori că e liber.
9 Și voi, stăpânilor, faceți tot așa față de ei; lăsați deoparte amenințarea, știind că Domnul lor și al vostru este în ceruri și că la El nu există părtinire.

Luca 4

16 Și a venit în Nazaret, unde fusese crescut; și după obiceiul Său a intrat în ziua sâmbetei în sinagogă și S'a ridicat să citească.

17 Și I s'a dat cartea profetului Isaia. Și deschizând El cartea, a găsit locul unde era scris:

18 Duhul Domnului e peste Mine, pentru că El M'a uns; El M'a trimis să le binevestesc săracilor, să-i vindec pe cei zdrobiți la inimă, robilor să le vestesc liber-

tate și orbilor vedere, pe cei asupriți să-i trimit în libertate

19 și să vestesc anul bineprimit al Domnului⁴.

20 Și închizând cartea și dând-o slujitorului, a șezut; iar ochii tuturor celor din sinagogă erau ațintiți asupra-I.

21 Și a început să le spună: „Astăzi s'a plinit această scriptură în urechile voastre”.

22 Și toți Îl încuviințau și se mirau de cuvintele harului ce ieșeau din gura Lui și ziceau: „Nu este acesta oare fiul lui Iosif?...”⁵

rat lui Dumnezeu și celor sfinte (vezi 1 Co 2, 3 și nota).

⁴Vreamea când Dumnezeu Își revarsă mila, îndurarea și harurile Sale peste poporul care le primește cu bucurie.

⁵*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Domnul nu doar vestește anul cel plăcut (al Domnului), ci îl și aduce. Dar unde este el? în sufletele credincioșilor.

Pământul nu va fi niciodată prefăcut în rai, atâta vreme cât va ființa rânduiala de acum a lucrurilor; însă el este și va fi stadionul de pregătire pentru viața din rai. Începutul ei se pune în suflet; puțința de a pune acest început este în harul lui Dumnezeu, iar harul l-a adus Domnul nostru Iisus Hristos - prin urmare, a adus sufletelor anul cel plăcut (al Domnului). Cel ce ascultă de Domnul și plinește toate poruncile Lui, acela primește harul și prin puterea Lui se îndulcește de anul cel plăcut (al Domnului). Acest lucru se săvârșește în toți cei care cred cu adevărat și lucrează după îndreptarul credinței. Nu prin gânduri vei umple sufletul de plăcerea acestui an; trebuie să făptuiești și plăcerea va veni de la sine. Nu poți nădăjdui nimic la tihna din afară,

ci doar la cea lăuntrică; însă aceasta este nedespărțită de Hristos. Oricum, îndată ce se înstăpânește tihna lăuntrică, necazurile din afară nu mai sunt grele și amare, înseamnă că și din această latură este anul cel plăcut (al Domnului); numai din afară el pare iarnă rece^{6, 7}.

⁶Joc de cuvinte: *leto* înseamnă în slavonă „an”, iar în rusă „vară” - n. tr.

⁷Sfântul Teofan Zăvoratul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.